

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.375 van 6 mei 2002
in de zaak A. 108.481/XIV-5987.**

In zake : XXX,
 wonende te 3800 SINT-TRUIDEN,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 3 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 juni 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 11 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX heeft de Russische nationaliteit en komt in België binnen op 11 juni 2001 waar zij zich op 15 juni 2001 vluchteling verklaart.

1.2. Op 22 juni 2001 wordt aan verzoekster een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf betekend, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 18 juli 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 22 juni 2001. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt :

“Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dagen, ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Russisch staatsburger van Russische origine, verklaart problemen gekend te hebben omwille van uw vriend D. A. Op 5 juni 2001 zou u uw land verlaten hebben

samen met uw minderjarige zoon S. N. en uw meerderjarige zoon S. D. (O.V. 5098628). Op 11 juni 2001 zou u in België aangekomen zijn om op 15 juni 2001 het statuut van vluchteling aan te vragen. U bent in het bezit van een geldig intern Russisch paspoort. U woonde samen met D. Al. sedert 1992. In 1996 zou deze echter beginnen drinken zijn waardoor hij ontslagen werd. Hierdoor werd u enige kostwinner. In december 1996 kwam A. thuis met twee vrienden. Zij waren allen dronken. U werd door Al. in elkaar geslagen omdat u de twee vrienden uit het huis trachtte te jagen. A. stal vervolgens uw spullen en geld en werd steeds agressiever. U riep hierbij soms de politie. Na enige tijd weigerde de politie om nog tussen te komen omdat zij uw problemen als een privé-aangelegenheid beschouwden. Op 31 december 1998 werd u aangevallen door Al., die dronken was en een mes bij zich had. Na dit voorval heeft u hem nooit meer binnengelaten. A. bleef u achtervolgen. Op 9 mei 2001 werd uw zoon N. ontvoerd door A. Hij eiste 50 \$ in ruil voor N. U betaalde dit en uw zoon, die ziek was, werd teruggebracht. Op 21 mei 2001 was u aanwezig op uw werk en werd u opgebeld door uw zoon D., die zei dat A. het huis was binnengedrongen met een mes. A. wou N. meenemen. D. nam het mes af. Uw burens hoorden het lawaai in huis en hielpen D. om A. uit het huis te krijgen. Omwille van deze feiten vreesde u voor uw leven en dat van uw kinderen. Uit uw verklaringen tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken op 22 juni 2001, blijkt duidelijk dat de door u ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan de motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie. De Commissaris-generaal achtte het daarom niet nodig om u op te roepen voor een bijkomend interview. Uit uw relaas blijkt dat u uw aanvraag steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel omdat ze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U verliet immers uw land omdat u er problemen had met A. (uw ex-vriend), die een drankprobleem had en zich agressief ten opzichte van u en uw kinderen gedroeg. De door u ingeroepen feiten zijn aldus van private en gemeenrechtelijke aard zonder dat er enig verband bestaat met één van de criteria voorzien in de Conventie van Genève nl. ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging. Bijgevolg vallen ze buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. U haalt ook geen enkel element aan dat erop zou kunnen wijzen dat u omwille van één van de redenen zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie geen bescherming zou kunnen genieten van de autoriteiten. U heeft wel enkele malen contact gehad hebben met de politie, maar nadat A. weigerde om een boete te betalen zouden ze niet meer gekomen zijn aangezien het privé-problemen betrof.

Gezien het bovenstaande kan er geen bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie vastgesteld worden. De door u neergelegde documenten (intern paspoort van u en uw zoon D., geboorteaktes van u en uw zonen D. en N.) wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet aangezien ze geen betrekking hebben op de problemen die u inriep. Ook in het kader van de asielaanvraag van uw zoon S. D. (O.V. 5098628) werd een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen.”.

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ontbreekt; dat er echter geen noodzaak bestaat hierover uitspraak te doen, vermits onderhavig beroep, zoals hierna zal worden uiteengezet, dient verworpen te worden bij gebrek aan gegronde middelen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert :

“EERSTE MIDDEL : verzoek gehoord te worden.

Nadat aan verzoekster de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar werd gemaakt, heeft verzoekster dringend beroep aangetekend bij het CGVS.

Verzoekster heeft daarbij bovendien te kennen gegeven dat zij zijn (haar) situatie nader wenste toe te lichten tijdens een interview op het CGVS.

Dat verzoekster nooit werd opgeroepen door het CGVS om haar standpunt en situatie nader te verklaren.

Dat door zulk handelen vanwege het CGVS, verzoekster in haar recht miskend werd om zich tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te verdedigen.”;

3.1.2. Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielmotieven heeft kunnen uiteenzetten tijdens een verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, met de hulp van een tolk, en in haar verzoekschrift tot instelling van dringend beroep; dat de bestreden beslissing de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vaststelt dat, aangezien uit verzoeksters verklaringen duidelijk blijkt dat haar asielmotieven kennelijk vreemd zijn aan de criteria van de Vluchtelingenconventie, het in de gegeven omstandigheden niet noodzakelijk is verzoekster te horen; dat verzoekster in het middel in gebreke blijft concreet aan te tonen welke elementen zij in een bijkomend verhoor zou aangebracht hebben op grond waarvan de motieven van de bestreden beslissing als onredelijk zouden dienen gekwalificeerd te worden; dat zij met andere woorden niet aannemelijk maakt dat haar belangen geschaad zijn door het ontbreken van een verhoor in dringend beroep; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert :

“TWEEDE MIDDEL : schending van het verbod van discriminatie zoals gewaarborgd door art. 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens ondertekend te Rome op 4 november 1950, en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955. Door de bestreden beslissing wordt verzoekster het recht van het genot van de rechten en vrijheden, welke in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens zijn vermeld, miskend.

Verzoekster vreest voor haar leven en het leven van haar twee kinderen en kent geen bescherming vanwege overheid in haar land.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de gevolgen, die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysieke integriteit van verzoekster. Een gedwongen terugkeer houdt een rechtstreekse bedreiging in voor het leven van verzoekster en haar kinderen.”;

3.2.2. Overwegende dat vastgesteld dient te worden dat verzoekster zich in dit middel beperkt tot een loutere herformulering van haar asielmotieven; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn bestreden beslissing heeft vastgesteld dat haar motieven vreemd zijn aan de Conventie van Genève, alsook dat zij geen enkel element aanhaalt dat erop zou wijzen dat zij geen bescherming zou kunnen genieten van de autoriteiten in haar land van herkomst; dat verzoekster geen enkel concreet element

aanbrengt waaruit het tegendeel zou kunnen worden afgeleid; dat bijgevolg verzoeksters argumenten niet tot het besluit kunnen leiden dat de bestreden beslissing artikel 14 van het EVRM schendt; dat het tweede middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.